

Önképzőköri foglalkozás

2010. április 30. péntek, 15.30-17.00

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Magyarné Anna tagtársunk beszámolt arról a kiállításról, melyet az Algyői Művelődési Ház neki és Ormos Zsuzsa társunknak rendezett, és melynek megnyitásán csoportunk képviseltette magát.

Utána ismét elővettük Tizianótól a *Mitológia*-prezentációt (Bagi Mária munkája), és kiegészítéseket tettünk bizonyos képekhez, így az *Orpheusz és Eurydiké* címűhöz, elolvastván Rilke hosszúkölteményét a tárgyról Szabó Lőrinc fordításában, megfigyelve, mint költi át a mítoszt a festő és – a költő. Az *Androméda*-festmény felidézte egy hajdani vásárhelyi tárlat Nagy Attila-szobrát, címe *Perseus* volt. A szobor nem ábrázolt mást, csak egy sisakot posztamensen: íme, Perseust a varázs-sisak láthatatlanná tette, de itt van velünk, a kiállítóterben... Szót ejtettünk a *Pásztor és nimfa* című kései Tiziano-festményről, s André Chastel gondolatmenetét felidézve próbáltuk megérteni a falánk kecske (*Ardita Capra*) réges-régi mítoszt, melynek jelét Tizianóra Giorgione hagyta. Beszéltünk még az *Apollon és Marsyas* című naturalista képről, végül Lenkei Edit tartott szép beszámolót, költői elemzést és felolvasást az *Égi és Földi szerelem* címet viselő rejtelmes képről. Tóth Árpád költeménye is felhangzott Edit tolmácsolásában (*Esti sugárkoszorú*).

Ekkorra megérkezett Szentesről egyik szakmai vezetőnk, Ormos Zsuzsa, és átvette a szót a maga készítette Vénusz-prezentáció nyomán. A képsor megtekintése után Ormos Zsuzsa Tiziano *Urbinoi Vénuszát* mutatta be a csoportnak, párhuzamban Giorgione *Drezdai Vénuszával*, melynek a Tiziano-kép rokona. Néztünk még néhány, fügefalevelet perspektíva- és ikonikus párbeszédbe vonó reneszánsz festményt, majd megterveztük következő foglalkozásunkat: Vénuszok és pápa-portrék, bibliai témák. A csoport mind jobban szívébe zárja Tizianón keresztül a velenceieket!